



Arrest

nr. 120 163 van 6 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 mei 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 september 2013 met refertenummer REGUL 33496.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 31 december 2013.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. TUCI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad het ontbreken van het vereiste belang vast.

Artikel 39/81, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

De brief van 28 oktober 2013, waarbij aan de verzoekende partij een afschrift van de nota met opmerkingen werd overgemaakt, zij in kennis werd gesteld van de neerlegging van het administratief dossier, en haar de vraag tot en de termijnen voor het indienen van de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en voor het, indien gewenst, indienen van de synthesememorie werden meegedeeld, werd op 28 oktober 2013 aangetekend verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat X. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 31 oktober 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen, zodat de laatste nuttige dag voor de indiening van een synthesememorie 14 november 2013 was. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij binnen de termijn van vijftien dagen, zoals bepaald in artikel 39/81, vijfde lid van voormelde wet, geen synthesememorie aan de griffie heeft toegestuurd. Krachtens artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet dient te worden vastgesteld dat het vereiste belang ontbreekt om de gevorderde nietigverklaring te verkrijgen.

Van de sanctie voor het niet tijdig indienen van een synthesememorie, namelijk de vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonbaar dat zij wegens overmacht verhinderd werd tijdig deze kennisgeving te doen (cf. RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: *“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vijfde lid, van voormelde wet voorziene termijn van 15 dagen, geen synthesememorie ingediend.*

Met toepassing van artikel 39/81, zesde lid, van voormelde wet moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.” Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 31 december 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 11 februari 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 16 december 2013 opgenomen grond, verwijst ze naar het verzoekschrift en benadrukt

sinds 2012 in België te zijn. De kamervoorzitter vraagt hierop op de beschikking te reageren, waarop de verzoekende partij stelt in dit dossier niet de mogelijkheid te hebben gekregen om een synthesememorie in te dienen. Zij vervolgt vervolgens ten gronde dat het wel om een ernstige ziekte gaat waardoor zij in aanmerking komt voor artikel 9ter. Zij verwijst naar de medische stukken en stelt dat deze bewijzen dat het om een levensbedreigende ziekte gaat met onder andere zelfmoordneigingen die samen met de noodzaak tot hospitalisatie door twee artsen bevestigd worden. Zij stelt dat er zodoende sprake is van levensgevaar en wijst erop dat de partner van de verzoekende partij aanwezig is ter zitting.

De verwerende partij verwijst naar artikel 39/81 van de vreemdelingenwet en naar haar nota.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij ter terechtzitting voornamelijk een inhoudelijk betoog voert. Hiermee gaat zij echter op generlei wijze in op de inhoud van de beschikking van 16 december 2013, zodat hieraan geen afbreuk wordt gedaan. Met betrekking tot de niet ingediende synthesememorie, stelt de verzoekende partij slechts dat zij in dit dossier niet de mogelijkheid heeft gekregen om een synthesememorie in te dienen. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt echter dat de verzoekende partij op voormelde brief van 28 oktober 2013 wel degelijk gereageerd heeft, met name door op 5 november 2013 een wens tot het indienen van een synthesememorie aangetekend te versturen. Gezien het indienen van de synthesememorie diende te gebeuren op grond van dezelfde brief en op grond van een termijn die op dezelfde dag is beginnen lopen als de door de verzoekende partij gerespecteerde termijn van acht dagen voor het indienen van haar wens tot het indienen van een synthesememorie, kan de verzoekende partij zodoende niet voorhouden niet de mogelijkheid te hebben gekregen een synthesememorie in te dienen. Gezien de verzoekende partij dan ook geen overmacht in haren hoofde aantoon, bestaat er geen reden om af te zien van de sanctie. De Raad besluit aldus, ingevolge artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet tot het ontbreken van het vereiste belang.

Het beroep is onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET